

Publicerad 2007-02-12 17:08 av syster_x

en skoluppgift. vi fick en timme på oss att skriva om språket

Söt men korkad

När jag först kom till Sverige så var mitt ryska språk ganska utvecklat. Jag kunde säga vad jag ville äta eller göra, att jag inte gillade något och jag kunde kräva att mina mamma, mormor eller morfar skulle läsa böcker för mig. Sen när jag kom till Sverige blev det genast mycket svårare. Efter en sommar fylld av barnprogram och umgänge med min svenska styvfar var jag redo för dagis. Dit kom jag klippt i en page, späd och iklädd en blå klänning med vit krage. Jag var söt, men dum. Jag kunde ju inte säga något. Jag minns fortfarande hur jobbigt det var att inte kunna pratade med barnen och sen, när jag väl kunde öppna munnen bli skrattad åt eftersom min svenska var så dålig. Det var nog då insåg hur viktigt det är med ett språk. Att ha redskap - ord - att formulera det man tänker och känner, vill och inte vill. Det var en nyttig läxa. Och även jag alltid har varit bättre på att uttrycka mig i skrift än i tal så vet jag inte hur läget hade varit ifall jag inte hade känt ilskan och frustrationen över att inte kunna göra mig förstådd.

Författaren och journalisten Göran Rosenberg har i sin bok "Tankar om journalistik" funderat kring språket. "Utan det säger oss världen ingenting, och vi ingenting den. Och att det är genom språket som världen blir till".

Han grämer sig över journalistutbildningar som lär ut hur man ska skriva ett "massmediespråk" istället för att satsa på att få varje elev att skapa sig ett eget. Och om journalisten Maciej Zaremba som har ett högst personligt språk, kanske för att han i vuxen ålder fick kämpa sig till det. "Den som kämpar med språket, lär sig det" skriver Göran Rosenberg.

Hur stor kunskap om språket ska man då ha som journalist? Eller snarare, hur stort ska intresset vara?

Kan man skriva gångbara texter om man inte bryr sig så mycket? Antagligen. Men kan det bli bra, intressant och uppskattad journalist? Troligen inte. Jag fick kämpa mig till ett språk, men jag vet inte om jag är bättre eller sämre på grund av det. Men jag har i alla fall fått insikt i hur mycket ett språk betyder.

Den bittra, men nyttiga, erfarenheten jag gjorde som liten fick mig att bli angelägen om att kunna uttrycka mig. Mitt första steget mot journalistiken var att istället för att säga någonting rakt upp och ner bli tvungen att formulera om det jag ville säga i huvudet – oftast på både ryska och svenska – för att sedan försöka få folk att förstå. Att använda mig av olika ord, skrivsätt. Att försöka förstå andras språk, och kunna skapa mig ett eget.

Det är – om man ska räkna med Göran Rosenbergs åsikt i frågan – ett steg i rätt riktning.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren syster_x med Poeter.se id #9032 innehar upphovsrätten